

"Oranssi uhka" ja muita muistoja lukuvuodelta 2016-2017

Lukion aikana nuoren oletetaan kasvavan päätöksiä rohkeasti tekeväksi, sivistyneeksi nuoren aikuisen aluksi. Nuoruusiän päätöksistä merkittävän suuri osa pelottaa lähinnä niiden tärkeyden ja oman kokemattomuuden vuoksi. Pelko tulevasta, ja ennen kaikkea tärkeistä päätöksistä, seuraakin meitä jokaista läpi koko elämän. Pelko ei välttämättä näy päällepäin, mutta siellä se on. Uskokaa pois.

Kulunutta lukuvuotta pohtiessani mieleeni eivät tule käytyt kurssit, muut opiskelijat, opettajat tai koulun tapahtumat. Mieleeni tulvii muistoja keskusteluista ja omista pohdinnoistani, jotka liittyvät nykyiseen maailmantilanteeseen. Ajatuksissani on se aamu, kun Donald Trump oli selvästi ääneen lausutuin nimi Järvenpään lukion käytävillä. On ollut mielenkiintoista seurata, kuinka vahvasti jokin muutos jossain Yhdysvaltojen hallituspolitiikassa vaikuttaa meihin lukiolaisiin. Vaalipäivän jälkeinen aamu näkyi 16–19-vuotiaiden opiskelijoiden lisäksi ennen kaikkea lukion opettajissa. Opettajan ammatissa poliittinen puolueettomuus on sen aamun perusteella vain urbaani legenda.

Jos myöhemmin elämässäni päädyn pohtimaan toisen lukiovuoteni tapahtumia, voin kuvitella muistelevani Trumpia ja Euroopassa tapahtuneita terrori-iskuja. Parin viime vuosikymmenen varrella Lähi-idässä jo arjeksi muodostuneet terrori-iskut ovat alkaneet lisääntymään Euroopan alueella, jopa täällä pohjolassa asti. Pariisi, Bryssel, Manchester, Pietari, Tukholma... spekulointi siitä, että Suomi olisi seuraavan hyökkäyksen kohde, kasvaa koko ajan. Uskon myös pohtivani tulevaisuudessa tämän kevään kuntavaaleja ja omaa panostani

yhteiskunnallisiin päätöksiin. Tulen muistelemaan tämänhetkistä ahdistustani omasta tulevaisuudestani, kuten tulevista ylioppilaskirjoituksista ja ensi vuoden pääsykokeista.

Trump sijaitsee noin seitsemäntuhannen kilometrin päässä Järvenpään lukiosta. Trumpin twiittejä seuraa lähes 30 miljoonaa ihmistä, eli Järvenpään lukion opiskelijamäärä noin 30 000-kertaisena. Omasta näkökulmastani katsottuna Trumpin ideologia koostuu vihasta ja pelosta, jota hän on hyödyntänyt politiikassaan runsaasti. Trumpin lisäksi ne miljoonat häntä äänestäneet ja hänen ideologiaansa tukeneet yhdysvaltalaiset vahvistavat suuresti tämänhetkistä globaalia, ja etenkin paikallista, pelonsekaista ilmapiiriä. Tämä viha ja pelko kukoistaa poliittisen maailman lisäksi siis myös yksityishenkilöissä.

Olen varma, että toisen lukiovuoteni aikana olen antanut nykyisen maailmantilanteen vaikuttaa itseeni enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Ehkä jopa enemmän kuin koskaan tämän jälkeen. Olen varma, että olen antanut pelon ajaa minua paikkoihin ja ajatuksiin, joihin muuten en olisi päätenyt. Olen vain täysi-ikäinen lapsi, joka nostaa opintolainaa Euribor-viitekorolla. Olen täysi-ikäinen lapsi, joka seuraa kaikenlaisia medioita monia tunteja päivässä. Olen epätäydellinen ja vaikutuksenalainen ihminen, joten annan tämän kaiken vaikuttaa itseeni.

Pelko nykytilanteesta ja tulevasta on siis sanoinkuvaamattoman suuri. Eräs minulle tärkeä henkilö sanoi kuitenkin kerran, että jatkuvan pelon alla eläminen ei ole oikeaa elämää. Menen siis väkijoukkoon, turistikohteisiin, yleisötilaisuuksiin ja vietän kesän, niin kuin se pitäisikin viettää. Minä teen vaikeat päätökseni, koska olen vastuussa itse itsestäni.